

[63. 15.]

NOTA van wijziging van het gewijzigde wetsontwerp naar aanleiding van het Eindverslag der Commissie van Rapporteurs. (N°. 14 der stukken.)

(Ingezonden bij brief van 16 April 1889.)

Artikel 4. Tweede lid. Tusschen »last" en »van" in de eerste zinsnede wordt gelezen: »van den kantonrechter of".

Artikel 5. Eerste lid. Tweede zinsnede, voorlaatste regel. Tusschen »in" en »artikel" worden gevoegd de woorden »of krachtens".

Het tweede lid wordt gelezen als volgt: »Voor het monster wordt de marktwaarde vergoed, wanneer daartoe het verlangen te kennen wordt gegeven aan den ambtenaar, die het monster neemt."

Artikel 7. Eerste lid. Op den tweeden regel worden tusschen »met" en »eene" gevoegd de woorden »hechtenis van ten hoogste twee maanden of".

Op den derden en vierden regel worden de woorden »of hechtenis van ten hoogste twee maanden" geschrapt.

Op den zevenden regel worden tusschen »met" en »eene" gevoegd de woorden »hechtenis van ten hoogste vier maanden of".

Op den achtsten en negenden regel worden de woorden: »of hechtenis van ten hoogste vier maanden" geschrapt.

Toelichting.

Met betrekking tot het Eindverslag der Commissie van Rapporteurs en de naar aanleiding daarvan bij deze voorgestelde wijzigingen worde opgemerkt:

Ad 2°. Nadere overweging heeft niet geleid tot de overtuiging dat eene definitie van het begrip van levering in het ontwerp behoort te worden opgenomen. Onder levering toch wordt in het gewone spraakgebruik verstaan de handeling, welke in art. 667 van het Burgerlijk Wetboek wordt omschreven.

Ook was het overbodig te verklaren, dat daaronder is begrepen de levering van voor het buitenland bestemde surrogaten van boter, vermits dit vanzelf spreekt, wanneer daarvoor niet uitdrukkelijk eene uitzondering wordt gemaakt. Zoodanige uitdrukkelijke uitzondering zou trouwens slechts kunnen strekken om de overtuiging te vestigen, dat men de knoeierijen, die men voor den binnenlandschen handel wil beletten, voor den buitenlandschen handel niet wenscht te belemmeren.

Ad 4°. Tegen de voorgestelde definitie van de uitdrukking »openbare verkoopplaatsen" bestaat wel geen bezwaar, maar de ondergeteekenden zien er het nut niet van in. Naar hunne meening wordt daardoor de zin dier benaming niet verduidelijkt en wordt ook geene omschrijving van die uitdrukking vereischt.

De Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid,

HAVELAAR.

De Minister van Justitie,

RUYS VAN BEERENBROEK.

[63. 16.]

GEWIJZIGD ONTWERP VAN WET.

WIJ WILLEM III, ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenschelijk is, bepalingen te maken tot voorkoming van bedrog in den boterhandel;

Zoo is het dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

In den zin dezer wet is boter het vetartikel, waarin geen andere bestanddeelen van vet voorkomen, dan die van melk afkomstig zijn, en is surrogaat van boter het vetartikel dat geen boter is, maar daarop gelijk en dienen kan om haar te vervangen.

Artikel 2.

Het is verboden een surrogaat van boter te leveren of het in of op eene openbare verkoopplaats voorhanden te hebben, indien niet op de verpakking of bij gebreke daarvan op de waar zelve, het woord surrogaat of wel margarine in duidelijke letters voorkomt.

De afmeting van de letters en de wijze waarop die moeten worden aangebracht, worden door Onzen Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid bepaald en in de *Staatscourant* aangekondigd.

Artikel 3.

Met het opsporen van de feiten, bij deze wet strafbaar gesteld, zijn belast de ambtenaren vermeld in artikel 8, nos. 1 tot en met 6 van het Wetboek van Strafvordering, de marechaussee en alle andere ambtenaren van Rijks- en gemeentepolitie.

Artikel 4.

De openbare verkoopplaatsen, waar boter of hierop gelijkende waren voorhanden zijn, zijn van des voormiddags 8 uren tot des namiddags 8 uren, behalve op Zondag, ook tegen den wil van den gebruiker of den bewoner toegankelijk voor de in artikel 3 bedoelde ambtenaren.

Is de openbare verkoopplaats alleen door eene woning toegankelijk, dan treden zij deze tegen den wil van den bewoner niet binnen dan op schriftelijken, bijzonderen last van den kantonrechter of van den burgemeester, welken lastbrief zij gehouden zijn den bewoner desverlangd te vertoonen. Van dit binnentreden wordt binnen tweemaal vier en twintig uur proces-verbaal opgemaakt en aan dengene, wiens woning is binnentreden, in afschrift medegedeeld.

Artikel 5.

De ambtenaren in artikel 3 bedoeld, zijn bevoegd monsters te nemen van in of op openbare verkoopplaatsen voorhanden zijnde boter of daarop gelijkende waren, alsmede van boter of daarop gelijkende waren in geval van levering daarvan, ook buiten die verkoopplaatsen. Die bevoegdheid bestaat niet, wanneer de op boter gelijkende waren als surrogaten van boter zijn aangeduid op de in of krachtens artikel 2 voorgeschreven wijze.